

Казвать, отъ тѣхъ паднѣли въ боя до 50,000 души, и ушь Аннибалъ испратилъ въ Картагенъ цѣлѣ мѣрѣ златны прѣстение, които ся имали за отличителенъ бѣлѣгъ на римскы-ты вѣсѣдници. Нѣ и слѣдъ такъжъ побѣдѣ Аннибалъ не ся наелъ да иде възъ Римъ, а отышѣ да зимова въ градъ Капуѣ (въ кампаниѣ). Токо-речи всичкы-ти народи на южнѣ Италиѣ ся отмѣтнѣли отъ Римляны-ты. Между това Римскый сенатъ показалъ чюднѣ коравинѣ; намѣсто да смѣре, той благодарилъ на Варрона за дѣто не ся отчаявалъ за оттырваніе-то на отечество-то. На Римскы-ты жены было заповѣдано да не излизать отъ кѣщи-ты, да смущавать народа съ плачение-то си за убиты-ты имъ роднинѣ; всичкы-ты латинскы момци были повыкани на оружіе; обрुжили и нѣколко хылады рабы.

Когато на другъ-тѣ пролѣтъ ся подкачили войншкы-ты дѣйствія, Картагеняне-ти веке зели да несполучать. Въ Картагенъ Аннибалъ ималъ голѣми за-вистници, които не му пращали на врѣмя потрѣбна-та помощь и пары, та сполука-та на войнѣ-тѣ малко по малко прѣминѣла на странѣ-тѣ на неуморливы-ты Римляны. Консулъ Марцеллъ отышѣ въ Сицилиѣ, и слѣдъ упоритѣ обстѣпѣ призелъ градъ Сиракузѣ, който былъ заедно съ Картагеняны-ты. Той богатъ градъ былъ обранъ и опустошенъ. Тамъ въ боя на загынѣлы-ты жители ся намиралъ и прочютый математикъ Архимедъ, който съ измыслено-то отъ него сѣчиво (машинѣ) много врѣмя задавалъ страхъ на римскѣ-тѣ войскѣ, що обстѣпѣла.

Другый римскый войвода, младый и даровитый Сципионъ, отнялъ отъ Картагеняны-ты Испаниѣ; а послѣ прѣминѣлъ въ Африкѣ, дѣто ся съединилъ съ нумидійскый царъ Массиниса. (Нумидія — сегашний Алжиръ). Тогава Картагенско-то народоправленіе за да отбрани столнинѣ-тѣ си повыкало отъ Италиѣ Аннибала. Нѣ той веке немогъ да избави отечество-то. При градець Замъ той былъ разбитъ отъ Сципиона (комуто дали прѣкоръ „Африканскый“). Тогава Картагеняне-ти ся принудили да свѣржять миръ на най-тяжкы